

Sygn. akt II K 826/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Joanny Niedzielskiej

po rozpoznaniu dnia 29 czerwca 2017 r. , 21 września 2017 r. i 22 listopada 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

R. K. , syna K. i J. z d. P. , ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że :

W dniu 25 czerwca 2016 roku w miejscowości S. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając 1,16 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 21 lutego 2011 r. sygn. akt II K 216/09 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego powyższym wyrokiem na okres 5 lat

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k.

1. Oskarżonego R. K. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 25 czerwca 2016 roku w miejscowości S. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając 2,61 promila alkoholu w wydychanym powietrzu , przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 21 lutego 2011 r. sygn. akt II K 216/09 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat orzeczonego powyższym wyrokiem to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 i 4 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;
2. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego R. K. dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;
3. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego R. K. na rzecz F. świadczenie pieniężne w kwocie 10000 (dziesięć tysięcy) złotych;
4. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata E. K. kwotę 1446,48 zł (tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego R. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
5. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego R. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 826/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 czerwca 2016 r. miejscowości S. , woj. (...) około godziny 18.00 jadąc ul. (...) pojazdem mechanicznym samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) oskarżony R. K. wjeżdżając na skrzyżowanie z ul. (...) nie zachował należytej ostrożności i nie dostosował prędkości do panujących warunków stracił panowanie nad tym samochodem , zjechał na pobocze i wjechał w ogrodzenie posesji przy ul. (...) w miejscowości S.. Po uderzeniu w ogrodzenie tej posesji oskarżony R. K. wyszedł z samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), a następnie podszedł do A. T. i właścicielki tej posesji J. W. , którzy podjechali bezpośrednio po tym zdarzeniu pod posesję przy ul. (...) samochodem należącym do A. T. . Oskarżony R. K. poprosił by A. T. nie dzwonił na policję . Gdy oskarżony R. K. zorientował się iż A. T. mimo jego próśb poinformował o tym zdarzeniu policję odszedł z miejsca zdarzenia w stronę ulicy (...).

Przybyły na miejsce zdarzenia radiowozem oznakowanym o godzinie 18.30 patrol policji z (...) w L. w składzie sierż. sztab. W. K. (1) i sierż. szt. M. Ś. po wysłuchaniu relacji A. T. i J. W. udali się na poszukiwanie oskarżonego R. K. , który został zatrzymany przez nich 300 m od miejsca zdarzenia . Od oskarżonego R. K. czuć było wyraźną woń alkoholu .

Następnie oskarżony R. K. został przewieziony do (...) w L. gdzie został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. R. K. miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 25 czerwca 2016 r. o godzinie 19.10 stężenie 1,16 mg/l alkoholu wydychanego powietrza, w drugiej próbie wykonanej w dniu 25 czerwca 2016 r. o godzinie 19.28 stężenie 1,14 mg/l alkoholu wydychanego powietrza , w trzeciej próbie wykonanej w dniu 25 czerwca 2016 r. o godzinie 20.23 stężenie 1,11 mg/l alkoholu wydychanego powietrza (k. 5).

A. A 2.0 , którym wykonano badanie , zaopatrzone był w aktualne w chwili badania świadectwo wzorcowania (k. 6) .

Z opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych I. O. wynika iż oskarżony R. K. w dniu 25 czerwca 2016 r. około godz. 18.00. był w stanie nietrzeźwości , a stężenie alkoholu w jego organizmie było rzędu 2,61 promila . Oznacza to że w chwili prowadzenia samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w dniu 25 czerwca 2016 r. około godziny 18.00 oskarżony R. K. znajdował się pod wpływem alkoholu (k. 164-166 i k. 175) .

Oskarżony R. K. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 21 lutego 2011 r. sygn. akt II K 216/09 za czyn z art. 178a § 1 k.k. . Wyrokiem tym orzeczono wobec oskarżonego R. K. środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat (k. 31-32 i k. 171). Orzeczony wobec oskarżonego R. K. w/w wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym liczony jest od dnia 02 września 2015 r. do dnia 02 września 2020 r. (k. 81) .

R. K. ma ukończone 38 lat, jest kawalerem , nie mającego nikogo na utrzymaniu, pracuje dorywczo i uzyskuje dochód 2000 zł , był karany (k. 157) , nie leczy się odwykowo ani psychiatrycznie . Z opinii sądowno - psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 17 lipca 2017 r. wynika iż u oskarżonego R. K. nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego . Rozpoznano u oskarżonego R. K. organiczne zaburzenia osobowości , uzależnienia od alkoholu , w czasie czynu badany był w stanie zwykłej nietrzeźwości alkoholowej . Stan psychiczny oskarżonego R. K. odnośnie zarzucanego mu czynu nie znosił , ani nie ograniczał jego zdolności do rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem . Poczytalność w czasie czynu i w toku postępowania nie budzi wątpliwości. Oskarżony R. K. może brać udział w postępowaniu sądowym i jest zdolny do prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny (k. 143- 148) .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów, częściowo wyjaśnień oskarżonego R. K. (k. 25 , k. 93 k. i 136-137), zeznań świadków : A. T. (k. 33v, k. 68-70 i k. 137-138), J. W. (k. 36, k. 65-67 i k. 140) , I. T. (k. 56 , k. 60-62 i k. 138-139) , M. Ś. (k. 43 i k. 141) , W. K. (1) (k. 48 i k. 141-142) , W. K. (2) (k. 160) , T. B. (k. 160) i A. L. (k. 160-161) , notatki urzędowej (k. 1 -2) , protokołu doprowadzenia w celu wytrzeźwienia (k. 3) , protokołu przebiegu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 5) , świadectwa wzorcowania (k. 6-7) ,

protokołu oględzin (k. 8-9) , szkicu miejsca zdarzenia (k. 10) , protokołu oględzin miejsca (k. 11) , karty zdarzenia drogowego (k. 12-13) , karty karnej (k. 21-22, k. 28-29, k. 115, k. 171) , materiału poglądowego (k. 26-27) , odpisu wyroku (k. 31-32) , danych osobo poznawczych (k. 73) , dokumentacji fotograficznej (k. 74-75) , pisma z Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w L. (k. 81) , opinii sądowo- psychiatrycznej (k. 143-148) i opinii biegłego z zakresu toksykologii (k. 164-167 i k. 175) .

R. K. stanął pod zarzutami , iż : w dniu 25 czerwca 2016 roku w miejscowości S. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając 1,16 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu , przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 21 lutego 2011 r. sygn. akt II K 216/09 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego powyższym wyrokiem na okres 5 lat to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. .

Oskarżony R. K. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zrzućanego mu czynu i odmówił składnia wyjaśnień (k. 25 i k. 93) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony R. K. przyznał się do tego iż to on w dniu 25 czerwca 2016 r. prowadził ten samochód , ale nie był pod wpływem alkoholu i wyjaśnił iż w dniu 25 czerwca 2016 r. wziął samochód marki F. (...) od swojego ojca by pojechać z N. do O. . On nie miał kierowcy i pojechał sam mimo iż wiedział że obowiązuje go środek karny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych . Gdy wracał z powrotem do N. w miejscowości S. pękł wahacz w samochodzie marki F. (...) którym kierował i uderzył w parkan. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego R. K. wynika iż po tej kolizji z ogrodzeniem zgasił samochód i wysiadł z niego oraz poprosił A. T. który był na miejscu zdarzenia by nie dzwonił na policję . Następnie oddalił się z miejsca zdarzenia i poszedł do sklepu w S. przy ul. (...) gdzie kupił ¾ litra wódki i wypił cały ten alkohol w trzech „podejściach” w ciągu 40-45 minut . Wcześniej tego dnia nie spożywał alkoholu (k. 136-137) .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego R. K. części odnośnie faktu iż to on w dniu 25 czerwca 2016 r. kierował samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) i w miejscowości S. spowodował kolizje z ogrodzeniem posesji przy ul. (...) . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego R. K. z której wynika iż w dniu 25 czerwca 2016 r. kierował samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) mimo iż miał świadomość iż obowiązuje go środek karny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków: A. T. (k. 33v, k. 68-70 i k. 137-138) , J. W. (k. 36, k. 65-67 i k. 140) , I. T. (k. 56, k. 60-62 i k. 138-139) , M. Ś. (k. 43 i k. 141) i W. K. (1) (k. 48 i k. 141-142) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 1 -2) , protokołu oględzin (k. 8-9) , szkicu miejsca zdarzenia (k. 10) , protokołu oględzin miejsca (k. 11) , karty zdarzenia drogowego (k. 12-13) , materiału poglądowego (k. 26-27) , odpisu wyroku (k. 31-32) , dokumentacji fotograficznej (k. 74-75) i pisma z Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w L. (k. 81) .

Sąd nie dał wiary natomiast w pozostałym zakresie wyjaśnieniom oskarżonego R. K. zwłaszcza co do faktu iż alkohol w postaci ¾ litra wódki wypił po tym jak oddalił się z miejsca zdarzenia , a wcześniej tego dnia nie spożywał żadnego alkoholu . Wyjaśnienia oskarżonego R. K. w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego R. K. w jego wyjaśnieniach na rozprawie przed Sądem wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony która ma na celu uwolnienie od odpowiedzialności za popełniony czyn , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępnie należy podnieść iż z opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych I. O. wynika iż oskarżony R. K. w dniu 25 czerwca 2016 r. około godz. 18.00. był w stanie nietrzeźwości , a stężenie alkoholu w jego organizmie było rzędu 2,61 promila . Oznacza to że w chwili prowadzenia samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w dniu 25 czerwca 2016 r. około godziny 18.00 oskarżony R. K. znajdował się pod wpływem alkoholu (k. 164-166 i k. 175) . Ponadto z zeznań świadka W. K. (2) wynika iż nie pamięta czy w dniu 25 czerwca 2016 r. oskarżony R. K. kupował w jego sklepie w miejscowości S. alkohol (k. 160) . Natomiast z zeznań świadka A. L. wynika iż oskarżony R. K. w dniu 25 czerwca 2016 r. około godziny 12.00 wyjechał samochodem F. (...) z miejscowości N. i nie widziała by przed tym jak pojechał samochodem spożywał on alkohol. Należy jednak zauważyć iż do tego zdarzenia drogowego doszło w miejscowości

S. w dniu 25 czerwca 2016 r. około godziny 18.00. Natomiast z wyjaśnień oskarżonego R. K. wynika iż do tej kolizji z ogrodzeniem doszło gdy samochodem należącym do jego ojca marki F. (...) wracał z O. do N. (k. 136-137) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego R. K. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: A. T., J. W., I. T. , M. Ś. , W. K. (1), W. K. (2) , T. B. i A. L. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka A. T. wynika iż w dniu 25 czerwca 2016 r. około godziny 18.00 jechał samochodem ul. (...) w miejscowości S. wraz ze swoją żoną I. T. i szwagierką J. W. . Kiedy dojechał do skrzyżowania z ul. (...) zobaczył jak jadący z jego prawej strony samochód marki F. (...) jadąc z dużą prędkością ulicą (...) skręca w ul. (...) , jednak kierujący tym samochodem źle wykonał ten manewr i po przejechaniu chodnika uderzył w ogrodzenie posesji przy ul. (...) , której właścicielem jest jego szwagierka J. W.. Z dalszych zeznań świadka A. T. wynika iż zatrzymał samochód i podszedł do tego samochodu F. (...) z którego wyszedł znany mu z widzenia oskarżony R. K.. Oskarżony R. K. , powiedział do niego że „nawalił” i żeby nie wzywać policji . Gdy oskarżony R. K. zorientował się że została o zdarzeniu powiadomiona policja odszedł z miejsca zdarzenie w kierunku ul. (...) . Ponadto z zeznań świadka A. T. wynika iż nie podchodził na tyle blisko do oskarżonego R. K. by mógł stwierdzić czy czuć było od niego alkohol (k. 33v, k. 68-70 i k. 137- 138) .

Z zeznań świadka J. W. właścicielki posesji przy ul. (...) w miejscowości S. wynika iż w dniu 25 czerwca 2016 r. około godz. 18.00 gdy jechała samochodem z A. T. zobaczyła jak kierujący samochodem marki F. (...) jadąc ul. (...) w miejscowości S. z dużą prędkością podczas manewru skrętu stracił panowanie nad swoim samochodem i uderzył w ogrodzenie jej posesji . Z dalszych zeznań świadka J. W. wynika iż kierującym samochodem marki F. (...) okazał się znany jej z widzenia oskarżony R. K. . Świadek J. W. stwierdził iż była zdenerwowana całym tym zdarzeniem i nie podchodziła do oskarżonego R. K. , więc nie jest w stanie stwierdzić czy był on pod wpływem alkoholu . Gdy A. T. powiadomił o tym zdarzeniu policję oskarżony R. K. oddalił się z miejsca zdarzenia (k. 36, k. 65-67 i k. 140) .

Natomiast świadek I. T. w swoich zeznaniach wskazała iż w dniu 25 czerwca 2016 r. gdy jechała samochodem ze swoim mężem A. T. i siostrą J. W. zobaczyła jak kierujący samochodem marki F. (...) jadąc ul. (...) w miejscowości S. z dużą prędkością podczas manewru skrętu stracił panowanie nad swoim samochodem i uderzył w ogrodzenie posesji jej siostry J. W. przy ul. (...) . Z dalszych zeznań świadka I. T. wynika iż kierującym samochodem marki F. (...) okazał się znany jej z widzenia oskarżony R. K. . Świadek I. T. stwierdził iż oskarżonego R. K. na miejscu zdarzenia zachowywał się dziwnie , jednak nie rozmawiał z nim na miejscu zdarzenia . Gdy jej mąż A. T. powiadomił o tym zdarzeniu policję oskarżony R. K. oddalił się z miejsca zdarzenia (k. 56 , k. 60-62 i k. 138-139) .

Z zeznań świadków M. Ś. (k. 43 i k. 141) i W. K. (1) (k. 48 i k. 141-142) – policjantów z (...) w L. wynika iż około godz. 18.30 z polecenia oficera dyżurnego KPP w L. udali się do miejscowości S. ul. (...) gdzie kierujący samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) wjechał w ogrodzenie posesji przy ul. (...). Na miejscu zastano zgłaszających J. W. i A. T. którzy podali rysopis kierującego tym pojazdem i wskazali iż oddalił się on z miejsca zdarzenia . Z dalszych zeznań świadków M. Ś. i W. K. (1) wynika iż mężczyzna odpowiadający temu rysopisowi został zatrzymany przez nich 300 m od miejsca zdarzenia i okazał się nim być oskarżony R. K. . Od oskarżonego R. K. czuć było wyraźną woń alkoholu . Następnie oskarżony R. K. został przewieziony do (...) w L. gdzie został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem I badanie 1,16 mg/l , II badanie 1,14 mg/l alkoholu wydychanego powietrza.

Z zeznań świadka W. K. (2) wynika iż nie pamięta czy w dniu 25 czerwca 2016 r. oskarżony R. K. kupował w jego sklepie w miejscowości S. alkohol . Świadek W. K. (2) wskazał iż oskarżonego R. K. zna z widzenia (k. 160) .

Z zeznań świadka T. B. wynika iż zna on oskarżonego R. K. i słyszał o tej kolizji w dniu 25 czerwca 2016 r. . Świadek T. B. stwierdził iż nie był jednak na miejscu tej kolizji i nie pamięta czy rozmawiał tego dnia z oskarżonym R. K. i nie wie czy tego dnia R. K. był u niego by pożyczyć ciągnik aby wyciągnąć ten samochód (k. 160) .

Natomiast z zeznań świadka A. L. – konkubiny oskarżonego R. K. wynika iż w dniu 25 czerwca 2016 r. była razem z oskarżonym u jego ojca w N. . Z dalszych zeznań świadka A. L. wynika iż około godziny 12.00 oskarżony wsiadł do

samochodu i pojechał bo miał do załatwienia ważną sprawę . Świadek A. L. wskazała iż nie widziała by oskarżony R. K. zanim wsiadł do samochodu spożywał alkohol (k. 160-161) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo - psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 17 lipca 2017 r. (k. 143-148) jako jasnej, dokładnej i fachowej. Z opinii sądowo - psychiatrycznej wynika iż u oskarżonego R. K. nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego . Rozpoznano u oskarżonego R. K. organiczne zaburzenia osobowości , uzależnienia od alkoholu , w czasie czynu badany był w stanie zwykłej nietrzeźwości alkoholowej . Stan psychiczny oskarżonego R. K. odnośnie zarzucanego mu czynu nie znosił , ani nie ograniczał jego zdolności do rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem . Poczytalność w czasie czynu i w toku postępowania nie budzi wątpliwości. Oskarżony R. K. może brać udział w postępowaniu sądowym i jest zdolny do prowadzenia obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Sąd dał pełną wiarę opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych I. O. z dnia 12 października 2017 r. (k. 164-166) oraz uzupełniającej ustnej opinii złożonej przez tego biegłego na rozprawie w dniu 22 listopada 2017 r. (k. 175) jako jasnym , dokładnym i fachowym . Opinie te zostały wydane przez biegłego sądowego dysponującego fachową wiedzą z zakresu kresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych . Z opinii tych wynika iż oskarżony R. K. w dniu 25 czerwca 2016 r. około godz. 18.00. był w stanie nietrzeźwości , a stężenie alkoholu w jego organizmie było rzędu 2,61 promila . Oznacza to że w chwili prowadzenia samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w dniu 25 czerwca 2016 r. około godziny 18.00 oskarżony R. K. znajdował się pod wpływem alkoholu.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , w szczególności protokołowi badania A. i protokołowi zatrzymania, albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony R. K. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 25 czerwca 2016 roku w miejscowości S. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości i posiadając 2,61 promila alkoholu w wydychanym powietrzu , przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 21 lutego 2011 r. sygn. akt II K 216/09 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat orzeczonego powyższym wyrokiem to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. .

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika , więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po

drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

Natomiast przepis art. 178a § 4 k.k. stanowi, że jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W przepisie art. 178a § 4 k.k. ustawodawca wprowadza nowy typ kwalifikowany, poprzez wskazanie trzech alternatywnie określonych znamion kwalifikujących. Pierwsze z nich stanowi przypadek recydywy ogólnej jednorodnej - znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., niezależnie od tego, na jaką karę sprawca został skazany, czy była to kara bezwzględna, a jeśli tak - jaką część kary skazany odbył. Ustawodawca nie podaje tu żadnych terminów, a zatem należy przyjąć, iż sprawca czynu z art. 178a § 4 k.k. będzie ponosił taką zaostrzoną odpowiedzialność do momentu zatarcia poprzedniego skazania. Drugim znamieniem przewidzianym przez ustawodawcę jest popełnienie jednego z trzech przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji lub takiego przestępstwa z części wojskowej kodeksu karnego, popełnionych w stanie nietrzeźwości lub odurzenia. Jest to rodzaj recydywy ogólnej niejednorodnej. Kolejnym znamieniem jest popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Z brzmienia tego przepisu należy przyjąć, iż nie wypełnia znamion przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. sprawca, wobec którego orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów w związku z popełnieniem wykroczenia. Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów przewidziane w art. 42 k.k. może nastąpić tylko w razie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. W pewnym zakresie może wystąpić zbieg dwóch znamion kwalifikujących (jeżeli sprawca został prawomocnie skazany za przestępstwo wskazane w art. 178a § 4 k.k. i został wobec niego zastosowany środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów) (za Marek Mozgawa (red.), Magdalena Budyn-Kulik, Patrycja Kozłowska-Kalisz, Marek Kulik komentarz do art. 178a kodeksu karnego)

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane w art. 178 a § 1 i 4 k.k. przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony R. K. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem w dniu 25 czerwca 2016 roku samochodem pojazd mechaniczny marki F. (...) o nr rej. (...). Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego R. K. (k. 136-137) oraz zeznań świadków : A. T. (k. 33v, k. 68-70 i k. 137-138), J. W. (k. 36, k. 65-67 i k. 140), I. T. (k. 56 , k. 60-62 i k. 138-139) , M. Ś. (k. 43 i k. 141) , W. K. (1) (k. 48 i k. 141-142 i A. L. (k. 160-161) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci notatki urzędowej (k. 1 -2) , protokołu oględzin (k. 8-9) , szkicu miejsca zdarzenia (k. 10) , protokołu oględzin miejsca (k. 11) , karty zdarzenia drogowego (k. 12-13) , materiału pogładowego (k. 26-27) i dokumentacji fotograficznej (k. 74-75) .

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości , iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości . Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony R. K. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu alkometrem. Badanie to wykazało, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 1,16 mg/l miligramu alkoholu etylowego w jednym decymetrze sześciennym wydychanego powietrza (I próba badania – k. 5). Ponadto z opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych I. O. wynika iż oskarżony R. K. w dniu 25 czerwca 2016 r. około godz. 18.00. był w stanie nietrzeźwości , a stężenie alkoholu w jego organizmie było rzędu 2,61 promila . Oznacza to że w chwili prowadzenia samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w dniu 25 czerwca 2016 r. około godziny 18.00 oskarżony R. K. znajdował się pod wpływem alkoholu (k. 164-166 i k. 175).

W konsekwencji należy przyjąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Oskarżony R. K. kierował pojazdem mechanicznym samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w dniu 25 czerwca 2016 roku w miejscowości S. na ul. (...) woj. (...). Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku ul. (...) w miejscowości S. woj. (...) po której oskarżony R. K. kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2016r., poz. 1440 z późn. zm.).

Ponadto w dniu 25 czerwca 2016 r. oskarżony R. K. kierował pojazdem mechanicznym samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 21 lutego 2011 r. sygn. akt II K 216/09 za czyn z art. 178a § 1 k.k. Wyrokiem tym orzeczono wobec oskarżonego R. K. środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat (k. 31-32 i k. 171). Orzeczony wobec oskarżonego R. K. w/w wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym liczony jest od dnia 02 września 2015 r. do dnia 02 września 2020 r. (k. 81).

Tym samym oskarżony R. K. wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. Oskarżony R. K. był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 21 lutego 2011 r. sygn. akt II K 216/09 za czyn z art. 178a § 1 k.k. Należy wskazać iż oskarżony R. K. w swoich wyjaśnieniach przyznał iż to on w dniu 25 czerwca 2016 r. kierował pojazdem mechanicznym samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) w miejscowości S. jadąc do miejscowości N. oraz miał świadomość iż został wobec niego orzeczony wyrokiem Sądu środek karny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, który go obowiązuje (k. 136-137). Fakt ten potwierdzają zeznania świadków: A. T. (k. 33v, k. 68-70 i k. 137-138), J. W. (k. 36, k. 65-67 i k. 140), I. T. (k. 56, k. 60-62 i k. 138-139), M. Ś. (k. 43 i k. 141), W. K. (1) (k. 48 i k. 141-142 i A. L. (k. 160-161) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumenty w postaci notatki urzędowej (k. 1 -2), protokołu doprowadzenia w celu wytrzeźwienia (k. 3), protokołu przebiegu badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym (k. 5), świadectwa wzorcowania (k. 6-7), protokołu oględzin (k. 8-9), szkicu miejsca zdarzenia (k. 10), protokołu oględzin miejsca (k. 11), karty zdarzenia drogowego (k. 12-13), karty karnej (k. 21-22, k. 28-29, k. 115, k. 171), materiału poglądowego (k. 26-27), odpisu wyroku (k. 31-32) i pisma z Wydziału Komunikacji Starostwa Powiatowego w L. (k. 81). Należy ponadto ponownie zauważyć iż z opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych I. O. wynika iż oskarżony R. K. w dniu 25 czerwca 2016 r. około godz. 18.00. był w stanie nietrzeźwości, a stężenie alkoholu w jego organizmie było rzędu 2,61 promila. Oznacza to że w chwili prowadzenia samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w dniu 25 czerwca 2016 r. około godziny 18.00 oskarżony R. K. znajdował się pod wpływem alkoholu (k. 164-166). Opinia wyklucza prawdziwość wyjaśnień oskarżonego R. K. w których stwierdził iż alkohol spożył dopiero po tym jak spowodował kolizję drogową z ogrodzeniem posesji przy ul. (...) w miejscowości S. .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego R. K. co do popełnienia przez niego czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu R. K. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego R. K. czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony R. K. narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo, w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione), a także innych uczestników ruchu drogowego, przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, oraz

fakt iż oskarżony kierował kolejny raz pojazdem mechanicznym mimo skazania go za czyn z art. 178a § 1 k.k. i orzeczonego wobec niego prawomocnym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym (k. k. 31-32 i k. 81) co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną . Ponadto okolicznością obciążającą jest fakt iż oskarżony R. K. był już wielokrotnie karany (k. 171) i kierował pojazdem mechanicznym mimo iż nie posiadał do tego uprawnień.

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia wobec oskarżonego R. K. żadnych okoliczności łagodzących .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu R. K. za czyn opisany w pkt. 1 wyroku stanowiący przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. na podstawie art. 178a § 1 i 4 k.k. karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczonej wobec oskarżonego R. K. kara 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego R. K. funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Ponadto oskarżony R. K. był wielokrotnie karany (k. 171) co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności . Tym samym w niniejszej sprawie brak jest podstaw do zawieszenia kary pozbawienia wolności zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. . Dodatkowo należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 69 § 4 k.k. wobec sprawcy występku o charakterze chuligańskim oraz sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Dlatego tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego R. K. do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego R. K. funkcję represyjną .

Na podstawie art. 42 § 3 k.k. Sąd orzeka wobec oskarżonego R. K. dożywotnio zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Ten środek karny winien wyeliminować zagrożenie jakie stanowi oskarżony R. K. dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego R. K. na rzecz F. świadczenie pieniężne w kwocie 10000 (dziesięć tysięcy) złotych.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata E. K. kwotę 1446,48 zł (tysiąc czterysta czterdzieści sześć złotych czterdzieści osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego R. K. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego R. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.